

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4C/102/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512205237
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8512205237.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, pr. zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA GUNIŠ & PARTNERS s.r.o., Klincová 37/B, 821 08 Bratislava, IČO: 36 862 657 proti žalovanému O. J., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom Q. XXX/XX, XXX XX N. Y., t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom pre toto konanie Mgr. Evou Britaňákovou, vyšší súdny úradníkom Okresného súdu Stará Ľubovňa v konaní o zaplatenie 66,27 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 66,27 eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 16.8.2011 do zaplatenia a trovy konania vo výške vo výške 74,66 eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 58,16 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.9.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia záväzku - debetného zostatku vo výške 66,27 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške dohodnutej sankčnej úrokovej sadzby 20 % ročne z dlžnej sumy od 16.8.2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Žalobný návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 30.3.2010 (ďalej len „zmluva“) viedol žalobca žalovanému účet zriadený za podmienok uvedených v zmluve a všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný neuhradil debetný zostatok na tomto účte a preto žalobca dňa 5.8.2011 od zmluvy odstúpil. Výška debetného zostatku vyplýva z výpisu z účtu zo dňa 15.8.2011 a predstavuje sumu 66,27 eur. Žalovaný svoj záväzok ani napriek výzvam žalobcu neuhradil, preto si žalobca podľa Všeobecných obchodných podmienok nevysporiadaný debetný zostatok sankcionoval sankčnou úrokovou sadzbou vo výške 20 %.

Podaním zo dňa 3.1.2013 žalobca zmenil svoju žalobu v časti úroku z omeškania s tým, že nežiada úrok z omeškania vo výške 20% ročne, ale sankčný úrok vo výške 20% ročne, a to v zmysle Sadzobníka poplatkov.

Súd žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovel platobným rozkazom č.k. 6Ro/118/2012-52 zo dňa 23.10.2013, ktorý nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk, preto ho súd uznesením č.k. 4C/102/2012-63 zo dňa 17.12.2012 podľa ust. § 173 ods. 2 O.s.p. zrušil.

Pretože sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt žalovaného, ustanovil mu súd uznesením tunajšieho súdu č.k. 4C/102/2012-62 zo dňa 23.11.2012 podľa § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníka pre toto konanie, a to Mgr. Evu Britaňákovú, vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Stará Ľubovňa.

Súd poučil účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach, opatrovníkovi žalovaného zároveň zaslal žalobný návrh spolu s prílohami. Opatrovník vo svojom vyjadrení zo dňa 8.10.2013 uviedol, že zo žalobcom predložených listinných dôkazov nevyplýva spôsob vzniku žalovaného dlhu 66,27 eur a čo sa týka úroku z omeškania vo výške 20 % ročne z dlžnej sumy, ten považuje za neprijateľný a v rozpore so zákonom vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy, pričom výška úroku z omeškania nesmie presahovať výšku úroku z omeškania určeného podľa Občianskeho zákonníka. Zároveň opatrovník žalovaného súhlasil s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania po zohľadnení pripomienok uvedených v tomto vyjadrení. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 3.1.2013 súhlasil s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 1, 2 O.s.p., na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

V danom prípade vzhľadom na vyjadrenie účastníkov konania súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a v zmysle § 156 ods. 3 O.s.p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu dňa 19.3.2014.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi doloženými do spisu, najmä so žalobným návrhom a jeho zmenou zo dňa 3.1.2013, zmluvou uzavretou medzi žalobcom a žalovaným, výzvou na zaplatenie debetného zostatku a odstúpením od zmluvy zo dňa 5.8.2011, výpismi z účtu č. XXXXXXXXXXXX, Sadzobníkom poplatkov Dexia banky Slovensko, Všeobecnými obchodnými podmienkami Dexia banky Slovensko, vyjadrením opatrovníka žalovaného zo dňa 8.10.2013, vyjadrením žalobcu zo dňa 18.11.2013, vyjadrením žalobcu zo dňa 10.2.2014 a k nemu pripojenými výpismi z účtu č. XXXXXXXXXXXX, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Žalobca je právnickou osobou - bankou, ktorej obchodnými menom v období od 1.10.2003 do 31.12.2011 bolo Dexia banka Slovensko, a.s. a od 1.1.2012 vystupuje pod obchodným menom uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia.

Zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 30.3.2010 sa žalobca zaviazal povinnosťou viesť pre žalovaného ako majiteľa účtu rastový osobný účet č. XXXXXXXXXXXX so spôsobom poplatkovania „Balík Výhoda“. Vykonávaním bezhotovostných a hotovostných platobných operácií žalovaným vznikol nepovolený debetný zostatok. Podaním zo dňa 5.8.2011 oznámil žalobca žalovanému, že nakoľko od 1.6.2010 je na jeho účte vykazovaný debetný zostatok, ktorého vtedajšia aktuálna výška bola 65,76 eur, žalobca od zmluvy odstupuje dňom doručenia tohto oznámenia s tým, že na úhradu záväzku vyzval žalovaného v lehote do 3 dní od doručenia oznámenia. Žalovaný v stanovenej lehote nepovolený debet nevyrovnal. Z výpisu č. 3 účtu žalovaného vyplýva, že ku dňu 15.8.2011 predstavoval zostatok zatvoreného účtu žalovanú sumu 66,27 eur. Podľa sadzobníka poplatkov bod 1.E.4 predstavuje sankčná úroková sadzba pri nepovolenom debete na osobnom účte 20 % p.a. Podľa špecifikácie žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi kreditnými položkami v celkovej výške 93,96 eur a debetnými položkami v celkovej výške 160,23 eur; rozdiel medzi týmito položkami činí sumu 66,27 eur. Transakcia zo dňa 15.8.2011 vo výške 66,27 eur predstavovala obrát, ktorým sa vysporiadaval debetný zostatok na účte a ktorý sa preúčtoval na centrálné pohľadávkové účty. Ohľadne doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy žalobca uviedol, že nedisponuje doručenkou preukazujúcou odstúpenie od zmluvy zo dňa 5.8.2011 a že na účely doručovania je podstatný čl. VIII, časť B, bod 5. VOP, podľa ktorého sa

písomnosti a oznámenia banky považujú za doručené - ak sú zasielané poštou - na druhý pracovný deň odo dňa odoslania.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) ObZ touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy účte a zmluvy o vkladovom účte.

Podľa § 708 ods. 1 ObZ zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 ods. 2 ObZ na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 711 ods. 1 ObZ za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa čl. 3 ods. 1, 2, 3 Smernice 5 rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dojednané, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa § 52 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu 30.3.2010) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1,2,3 OZ (v znení účinnom ku dňu 30.3.2010) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ (v znení účinnom ku dňu 30.3.2010) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa bodu 15. časti A VOP klient sa zaväzuje dodržiavať na účte/vkladnej knižke kladný (kreditný) zostatok najmenej vo výške minimálneho zostatku zverejneného v obchodných priestoroch banky pre jednotlivé typy účtov/vkladných knižiek. Zároveň je klient povinný zabezpečiť taký zostatok na účte, ktorý pokryje všetky splatné poplatky podľa sadzobníka, splatné trvalé príkazy na úhradu, zrealizované výbery, resp. platby platobnou kartou, splátky súvisiace s poskytnutým úverom a ďalšie platby, ktoré sa zaviazal uhradiť banke.

Podľa bodu 23. časti A VOP ak účet/vkladná knižka dosiahne debetný zostatok, príp. sa prekročí povolené prečerpanie, je klient povinný vysporiadať záporný zostatok/nepovolené prečerpanie v lehote uvedenej vo výzve banky vo forme výpisu z technického systému banky. Takéto prekročenie sa považuje za podstatné porušenie zmluvy. Ak v tejto lehote klient zostatok nevysporiada, bude banka vymáhať takto vzniknutú pohľadávku súdnou cestou alebo si ju vysporiada vzájomným započítaním na ľarchu pohľadávky klienta voči banke. Ak vznikne na účte/vkladnej knižke debetný (záporný) zostatok, má banka právo uplatniť úročenie debetu a následne takýto úrok zúčtovať na ľarchu účtu, príp. účtovať sankčný poplatok, ktorý je spolu s debetnými úrokmi uvedený v sadzobníku.

Podľa bodu 38. časti A VOP banka je oprávnená od zmluvy odstúpiť pre podstatné porušenie zmluvy, s okamžitou možnosťou zrušenia účtu okrem iného aj vtedy, ak klient závažne porušil VOP.

Podľa časti G VOP rastové osobné účty zriaďuje banka pre občanov. Účty sú vedené v domácej mene.

Podľa § 365 ObZ, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ObZ ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok žalobcu je sčasti dôvodný.

V predmetnej právnej veci mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 30.3.2010 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej žalobca viedol pre žalovaného bankový účet, na ktorom žalovaný vykonával hotovostné a bezhotovostné operácie. Predmetnou zmluvou vznikol medzi žalobcom a žalovaným právny vzťah zo zmluvy bežnom účte uzatvorenej podľa ustanovenia § 708 a nasl. ObZ v spojení s § 261 ods. 6 písm. d) ObZ. Žalovaný bol riadne a včas žalobcom informovaný o výške poplatkov a úrokov, ktoré sú spojené so založením a vedením bežného účtu v zmysle vyššie uvedenej zmluvy. Podľa časti A bodu 15 VOP Dexia banky Slovensko a.s./Prima banky Slovensko, a.s. sa žalovaný zaviazal dodržiavať kladný zostatok minimálne vo výške splatných poplatkov za služby poskytované bankou. Túto povinnosť žalovaný porušil a vznikol mu nepovolený debetný zostatok na účte, ktorý v lehote stanovenej žalobcom nevyrovnal a ktorý podľa časti A bodu 23 VOP nadobúda charakter nepovoleného debetu. Tým vzniklo žalobcovi

podľa časti A bodu 38 VOP právo na odstúpenie od zmluvy a na zaplatenie nepovoleného debetu v sume 66,27 eur. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že pohľadávka uplatnená žalobcom je čo do základu i čo do výšky istiny (predstavujúcej nepovolený debet) dôvodná v celom rozsahu a preto žalobe žalobcu v časti uplatnenej istiny vyhovel.

Žalobca pri podaní žaloby dňa 10.9.2012 žiadal, aby bol žalovaný zaviazaný spolu s istinou zaplatiť i úrok z omeškania vo výške 20 % ročne. Žalobca žalobu podaním doručeným

tunajšiemu súdu dňa 8.1.2013 zmenil v tom smere, že nežiada úrok z omeškania vo výške 20% ročne, ale sankčný úrok vo výške 20 % ročne. Podľa bodu 23 časti A VOP debetný zostatok/nepovolené prekročenie, má právo žalobca úročiť, takýto úrok zúčtovať na ľarchu účtu, prípadne účtovať sankčný poplatok, ktorý je uvedený s debetnými úrokmi v sadzobníku. Sadzobník poplatkov stanovuje sankčnú úrokovú sadzbu pri nepovolenom debete na osobnom účte vo výške 20% ročne. Pojem úrok z omeškania v sadzobníku má rovnaký význam ako pojem sankčná úroková sadzba (používaný pojem v bankovníctve), tak ako je obsiahnutá v Zmluve o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, Všeobecných obchodných podmienkach, Sadzobníku poplatkov Dexia banka Slovensko a.s./ Prima banka Slovensko, a.s..

V predmetnom konaní sa jedná nepochybne o zmluvu spotrebiteľskú, keď zo zmluvných strán jednu je potrebné považovať za dodávateľa (žalobca dodával v rámci svojej obchodnej činnosti finančné služby) a jednu za spotrebiteľa (žalovaný odoberal finančné služby), preto na daný vzťah aplikoval aj ustanovenia Občianskeho zákonníka. Základná právna úprava spotrebiteľských vzťahov je zakotvená v Občianskom zákonníku a súčasťou tejto úpravy je uzákonené i kogentné pravidlo o nemožnosti úpravy zmluvných podmienok spotrebiteľskou zmluvou odchylné od zákona v neprospech spotrebiteľa a teda použitie iných noriem, než noriem spotrebiteľského práva, keď posúdenie dovoľnosti dojednaní v spotrebiteľskej zmluve sa musí riadiť hľadiskom výhodnosti toho - ktorého dojednanie pre spotrebiteľa. Normy obchodného práva sú v takomto prípade použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku. V konaní bolo nepochybne preukázané, že žalovaný má dlh voči žalobcovi vyplývajúci zo záväzku založeného zmluvou o bežnom účte. Súd vzhľadom na postavenie žalovaného ako spotrebiteľa priznal žalobcovi úrok z omeškania len vo výške ustanovenej v § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (žalobcom označovaný sankčný úrok súd posúdil ako úrok z omeškania) odo dňa uplatneného v žalobe, lebo žalovaný je naďalej v omeškaní, a to v súlade s Občianskym zákonníkom a s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Základná úroková sadzba ECB bola v rozhodný deň t.j. 16.8.2011 určená vo výške 1,25 %, ktorá sa zvyšuje o 8 percentuálnych bodov. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že úrok z omeškania možno žalobcovi priznať len vo výške 9,25 % ročne zo sumy 66,27 eur od 16.8.2011 do zaplatenia, ktorý je v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odkazujúce na vykonávací predpis, čiže nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. V ostatnej časti uplatneného úroku z omeškania súd žalobu zamietol, a to z dôvodov vyššie uvedených.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal žalobcovi právo na plnú náhradu trov konania.. Tieto trovy pozostávajú zo žalobcom zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške po 58,16 eur za dva úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby), odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 16,60 eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a náhrady výdavkov podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky vo výške 2 x po 7,63 eur plus 20 % DPH. Trovy konania teda spolu predstavujú sumu 74,66 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu

považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.